

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121240428
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6121240428.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 14Csp/48/2021

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, D., právne zastúpenému: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 484,62 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

-2- 14Csp/48/2021

Súd **z a s t a v u j e** konanie v časti o zaplatenie 139,56 EUR.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 205,32 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 205,32 EUR od 1.6.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,34 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

-12- 14Csp/48/2021

Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 8.2.2021 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 484,62 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom – spotrebiteľom dňa 25.6.2018 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré obsahujú Sadzobník poplatkov. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 500 EUR zo strany žalobcu žalovanému., ktorý úver čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca upriamil pozornosť, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ, ÚZP. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.05.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 31.05.2019. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Žalobca ešte záverom v žalobe ozrejmil, že žalovaný prostredníctvom úverovej karty čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 1073.01 EUR a žalobcovi uhradil čiastku 228.13 EUR. Žalovaná suma 484.62 EUR pozostáva z istiny 442.89 EUR (istina 14.-18. splátky), úroku 38.06 EUR (úrok 14.-18. splátky) a úroku za hotovostné transakcie 3.67 EUR.

Okresný súd Banská Bystrica o žalobe rozhodol platobným rozkazom, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

Voči platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, a to s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a prípadný následok v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Taktiež uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Konkretizoval, že neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. – podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, a tiež nie sú v zmluve uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom

poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8Co/49/2019 zo dňa 26.8.2019, v ktorom súd vyjadril názor, že v rámci predpokladov sa má uvádzať aj matematický výpočet RPMN. Ďalej žalovaný mal za to, že ročná úroková sadzba vo výške 29,90 % je v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 6/2018 na úrovni 4,52 %. V zmluve uvedená úroková sadzba prevyšuje priemerné úrokové miery obdobných úverov bánk viac ako 6 násobne, preto je zmluva v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Čo sa týka zosplatnenia úveru, žalovaný zastával názor, že žalobca mohol až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. K neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.4.2018, v ktorom súd konštatoval neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepredchádzalo upozornenie na možnosť zosplatnenia. Keďže žalobca sa pri zosplatnení odvolával na ust. Hlavy 6 Obchodných podmienok, žalovaný taktiež namietal, že s týmito nebol pred podpisom zmluvy oboznámený a nemôžu byť súčasťou zmluvy. Žalobca tak nie je podľa názoru žalovaného oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

Žalobca v reakcii na odpor žalovaného trval na žalobe a navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde. Ohľadom skúmania bonity poukázal na ustanovenia úverovej zmluvy bod 10. až 25., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas 10. splátok, a tak v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca zároveň súdu predložil listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity, a to interný dokument o posúdení bonity a úverovú správu z registrov dlžníkov. Žalobca bral do úvahy, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Čo sa týka absencie povinných náležitostí, uviedol, že ročná úroková sadzba je dohodnutá v bode 33 úverovej zmluvy a je platná počas celej doby trvania zmluvného vzťahu. Predpoklady pre výpočet RPMN sú na strane 2 úverovej zmluvy uvedené nasledovne: „Predpoklady použité pre výpočet – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny.“ Napokon, pokiaľ ide o zosplatnenie úveru, žalobca predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 22.3.2019 a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve na strane 1 a pred samotným zosplatnením zo dňa 16.5.2019 bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

Okresný súd Banská Bystrica dňa 14.4.2021 postúpil vec tunajšiemu súdu.

Žalovaný v duplike zo dňa 4.5.2021 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Okrem argumentácie, ktorá už bola obsahom odporu, uviedol, že veriteľ je povinný uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, právo na predčasné zosplatnenie mu zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. V tejto súvislosti poukázal na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.3.2019. Keďže žalobca podľa názoru žalovaného nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. V danom prípade žalobca nezaslal poslednú výzvu pred začatím vymáhania zo dňa 22.3.2019 po troch mesiacoch od omeškania s mesačnou splátkou a zároveň zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by od dátumu doručenia výzvy uplynula lehota 15 dní, po uplynutí ktorej mohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca preukázal odoslanie poslednej výzvy pred začatím vymáhania zo dňa 22.3.2019, ale nepreukázal, že od jej doručenia uplynula lehota 15 dní. Poslednú výzvu pred začatím vymáhania zo dňa 22.3.2019 ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre

omeškania s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018.

Súd nariadil termín pojednávania na deň 11.11.2022.

Podaním zo dňa 2.11.2022 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' i neúčast' právneho zástupcu z dôvodu hospodárnosti konania a účelnosti vynakladaných trov. Namietal, že nebol predložený dôkaz o odoslaní a doručení poslednej výzvy pred začatím vymáhania celého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvy k splateniu celého úveru, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keďže pre neplatnosť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bola žaloba v časti podaná predčasne. Žalovaný tiež predložil výpis z účtu o úhradách počas súdneho konania a pre prípad späťvzatia žaloby v uvedenej časti súhlasil s čiastočným zastavením konania.

Podaním zo dňa 9.11.2022 doručeným súdu dňa 10.11.2022 žalobca na výzvu súdu opravil zrejme nesprávnosti v písaní – uviedol, že žalovaný čerpal istinu revolvingového úveru vo výške 573,01 EUR a istina vo výške 442,89 EUR predstavuje istinu zosplatených budúcich splátok úveru počnúc splátkou č. 18. Na výzvu súdu ohľadom otázky skúmania bonity žalovaného uviedol, že nemal zákonnú povinnosť skúmať iné výdavky žalovaného a vzal do úvahy ako ďalšie výdavky žalovaného sumu životného minima pre plnoletú osobu. Vyjadril sa tiež k otázke doručovania jednostranných právnych úkonov s citáciou odsekov 11.1., 11.2., 11.3. a 11.5. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020 publikovaného v Zbierke stanovísk 1/2021. Záverom uviedol, že žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 228,13 EUR, ktorú žalobca už zohľadnil v žalobe. Po podaní žaloby žalovaný v čase od 9.2.2021 do 9.11.2022 uhradil žalobcovi sumu 139,56 EUR v rôznych mesačných úhradách. Preto vzal žalobu pre správanie žalovaného v časti 139,56 EUR späť a žiadal konanie v predmetnej časti zastaviť a prirátat' to k procesnej časti úspechu žalobcu. Zároveň predmetným podaním ospravedlnil svoju neúčast' i neúčast' právneho zástupcu na pojednávaní dňa 11.11.2022 a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti.

Pojednávania dňa 11.11.2022 sa strany sporu a ich právni zástupcovia s ospravedlnením nezúčastnili, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti podľa § 180 CSP. Po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi súd odročil pojednávanie za účelom splnenia procesných podmienok – umožnenia vyjadrenia žalovanej strany k odstráneným rozporom v tvrdeniach žalobcu – a to na termín 29.11.2022.

Podaním zo dňa 22.11.2022 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a doplnil svoju argumentáciu. Uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje dohodu podľa § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru a spochybňoval, že by dojednanie „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“ predstavovalo takúto dohodu. Vzniesol tiež námietku premičania voči splátkam, ktorých zročnosť nastala viac ako tri roky pred doručením žaloby a súčasne namietal predčasnosť žaloby v časti splátok, ktorých zročnosť nastane až po podaní žaloby. Ďalej mal za to, že poštový podací hárok nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie zásielky a vôbec z neho nie je zrejme, že preukazuje podanie výzvy na poštovú prepravu. V tomto smere citoval rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30.3.2022 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/11/2022 zo dňa 28.4.2022. Žalovaný preto navrhoval, aby súd zastavil konanie v časti uhradených splátok a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pojednávanie dňa 29.11.2022 súd opäť vykonal v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (na čl. 9 rubovej strane predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 14.1.2021, na čl. 10 rubovej strane podací hárok č. E. XXXXXXXXXX, na čl. 11 rubovej strane zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.6.2018, na čl. 13 rubovej strane reklamný prospekt k úverovej karte Home Credit, na čl. 14 rubovej strane stručný prehľad práv a povinností vyplývajúci z úverových podmienok, na čl. 15 rubovej strane úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. pre úverovú kartu F. platné od 25.5.2018, na čl. 20 rubovej strane poistenie výdavkov, poistenie zneužitia karty a poistenie osobných vecí a karty, informačný dokument o poisťnom produkte,

na čl. 22 informácie o postení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXX/XXXX, na čl. 24 rubovej strane reklamné prospekty k službe správcu financií a zásady Home Creditu, na čl. 25 rubovej strane výzva k splateniu celého úveru zo dňa 16.5.2019, na čl. 26 podací hárok č. E. XXXXXXXXXX, na čl. 27 výpis čerpania splátok a úhrad k č. zmluvy XXXXXXXXXX, na čl. 45 dokument s názvom bonita k zmluve č. XXXXXXXXXX, na čl. 45 rubovej strane úverová správa výpis z registra úverov, na čl. 57 posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru zo dňa 22.3.2019, na čl. 57 rubovej strane podací hárok č. E. XXXXXXXXXX, na čl. 88 história transakcií na účte od 1.2.2021 do 2.11.2022 so symbolom XXXXXXXXXX) a na základe skutkových tvrdení strán súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 25.6.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „úverová zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom 500 EUR za nasledovných podmienok: ročná úroková sadzba 29,90 % ročne, mesačná splátka 3,23 % z výšky úverového rámca (16,14 EUR), RPMN 34,4 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 580,98 EUR, frekvencia splátok 20. deň v mesiaci. Žalovaný čerpal dňa 26.6.2018 finančné prostriedky 500 EUR a následne priebežne ešte čerpal spolu sumu 73,01 EUR (posledné čerpanie 15.12.2018). Najprv úver riadne splácal, do omeškania sa dostal až z úhradou 12. splátky. Žalobca výzvou zo dňa 22.3.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 76,31 EUR s upozornením, že v prípade ďalšieho omeškania bude veriteľ nútený požadovať okamžité splatenie celého úveru. Predmetnú výzvu žalovanému žalobca odoslal dňa 22.3.2019 a z verejne dostupného sledovania zásielok Slovenskej pošty po zadaní čísla zásielky vyplýva, že žalovanému bola doručená dňa 1.4.2019. Keďže žalovaný bol naďalej v omeškaní s úhradou splátok, žalobca listom zo dňa 16.5.2019 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 603,61 EUR. Predmetná výzva – zosplatenie bolo žalovanému odoslané dňa 20.5.2019 a z verejne dostupného sledovania zásielok Slovenskej pošty po zadaní čísla zásielky vyplýva, že žalovanému bola doručená dňa 27.5.2019. Žalovaný do podania žaloby uhradil žalobcovi celkom sumu 228,13 EUR. Po podaní žaloby (od 9.2.2021 do 9.11.2022) uhradil žalovaný žalobcovi sumu 139,56 EUR.

Čo sa týka overovania bonity žalovaného pred poskytnutím úveru, žalobca vychádzal z príjmu vo výške 615 EUR, ktorý si mal overiť v Sociálnej poisťovni. Úverovú zaťaženosť zisťoval žalobca lustráciou v registri dlžníkov, o čom predložil správu. overeného v Sociálnej poisťovni a po zhodnotení všetkých vstupných údajov dospel k záveru o disponibilnom príjme pre úver s mesačnou splátkou 16,14 EUR.

Podľa údajov o úrokových mierach z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre nové obchody zverejnených na stránke Národnej banky Slovenska bola v mesiaci jún 2018 priemerná úroková miera spotrebiteľských a ostatných úverov so začiatočnou dobou fixácie úrokovej sadzby do 1 roka 5,34 % ročne, so začiatočnou dobou fixácie úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov 4,52 % ročne a so začiatočnou dobou fixácie úrokovej sadzby nad 5 rokov 8,1 % ročne.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky^{17a)} sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,^{17a)} posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo až po doručení žaloby žalovanému, súd v prvom rade v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie 139,56 EUR.

V predmetnej veci bolo nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách zakotvenej jednak v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj vo všeobecných ustanoveniach o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Keďže v danom prípade bola medzi stranami uzavretá spotrebiteľská zmluva formulárového typu (obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol vopred pripravený žalobcom, používa sa vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ prakticky takmer nemá možnosť privodiť zmenu a výraznejšie individualizovať zmluvné dojednania), súd v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ako aj rozhodovacou praxou slovenských súdov z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným spĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch reflektujúc jeho eurokonformný výklad v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Súd preto dospel k záveru, že nie je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na margo žalovaným vytýkaných nedostatkov súd dodáva, že sa stotožňuje s názorom žalobcu, že v prípade, kedy bola dojednaná fixná úroková sadzba nemusel zvlášť popisovať ďalšie podmienky jej použitia, keďže z jej podstaty vyplýva, že sa uplatňuje na celý vzťah. Ohľadom ostatných namietaných nedostatkov zmluvy súd uvádza, že má za to, že v zmluve sú uvedené všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN a s poukazom na

uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/183/2020 z 24.2.2021 nie je povinnosťou veriteľa v zmluve uviesť konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a ani špeciálne v zmluve označovať predpoklady použité pre výpočet RPMN.

Súd ďalej skúmal splnenie si povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Súd podporne uvádza, že podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C – 679/18 (E.:E.:G.:XXXX:XXX): „Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.“

Súd vzhľadom na predložené listinné dôkazy dospel k záveru, že žalovaný skúmal tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov žalovaného, keď si overoval príjem v Sociálnej poisťovni a súčasne úverovú zaťaženosť v registri dlžníkov. Zo zmluvy vyplýva, že zisťoval taktiež rodinný stav žalovaného a počet vyživovaných detí. Z interného dokladu žalobcu vyplýva, že vyhodnocoval jednotlivé údaje o žalovanom a dospel k záveru o disponibilnom príjme pre úver so splátkou 16,14 EUR mesačne. Súd tak mal za to, že žalobca zachoval odbornú starostlivosť pri posudzovaní bonity žalovaného.

Súd sa ďalej zaoberal preskúmaním spotrebiteľskej zmluvy za účelom zistenia, či zmluva neobsahuje nekalé, neprijateľné podmienky, ktorých použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou s cieľom, aby takéto zmluvné podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné.

Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 29,90 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§39 Občianskeho zákonníka). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprímerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti súd poukazuje jednak na rozsiahlu ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej neprímeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, ktoré by však nemali presahovať viac ako 100 % oproti priemeru úrokových sadzieb obdobných úverov poskytovaných bankami.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009 : „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ (obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 5. 2016 sp. zn. 19Co/312/2015).

Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 uvádza: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako

100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Podobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014.

Priemerná úroková miera úverov v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (jún 2018) vychádzajúc zo štatistických údajov Národnej banky Slovenska bola pre spotrebiteľské a ostatné úvery so začiatčnou dobou fixácie úrokovej sadzby do 1 roka 5,34 % ročne, so začiatčnou dobou fixácie úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov 4,52 % ročne a so začiatčnou dobou fixácie úrokovej sadzby nad 5 rokov 8,1 % ročne.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zmluvne dojednanú výšku úrokovej sadzby 29,90 % ročne považoval za odporujúcu dobrým mravom, keďže táto presahuje dvojnásobok (dokonca aj trojnásobok) uvedených priemerných úrokových mier úverov poskytovaných v danom období. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka považoval dojednanie o výške úrokov za absolútne neplatné pre rozpor výšky úroku s dobrými mravmi, čo má za následok, že žaloba v časti predstavujúcej úroky z úveru nie je dôvodná. Žalobca môže od žalovaného požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný čerpal celkovo finančné prostriedky v rozsahu 573,01 EUR a za účelom splatenia úveru do podania žaloby uhradil sumu 228,13 EU a po podaní žaloby 139,56 EUR. Súd preto priznal žalobcovi sumu 205,32 EUR a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalovaný sa podľa názoru súdu dostal do omeškania s úhradou predmetného zostatku márnym uplynutím lehoty na plnenie v zmysle výzvy o zosplatnení úveru, t.j. dňom 1.6.2019. Čo sa týka zosplatnenia úveru, súd považoval za preukázané, že žalobca dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, keď žalovaného najprv vyzval na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru viac ako 15 dní pred uplatnením tohto práva a až následne úver zosplatnil. Dojednanie o možnosti zosplatnenia je v zmluve zakotvené v úvodných ustanoveniach pod názvom „zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“, kde bola žalovanému jednoduchšou formou objasnená podmienka nachádzajúca sa v úverových podmienkach, a teda že úver môže byť predovšetkým v prípade porušenia zmluvných podmienok zo strany žalovaného zosplatnený. Následne v úverových podmienkach v Hlave 7 sú podrobnejšie uvedené podmienky predčasného zosplatnenia úveru.

Sadzba úroku z omeškania bola žalobcom určená v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. – ku dňu omeškania žalovaného s úhradou vo výške 5 % ročne (vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba ECB ku dňu splatnosti dlhu bola vo výške 0,00 %).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu tak súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 205,32 EUR predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami, a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 1.6.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP na základe pomeru úspechu v konaní tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,34 %. Žalobcovi možno pričítať úspech v istine 205,32 EUR a tiež v časti istiny 139,56 EUR, keďže konanie o uvedenej časti istiny bolo zastavené pre späťvzatie žaloby pre správanie žalovaného po podaní žaloby. Úspech žalobcu tak predstavuje v pomere k predmetu konania 71,17 %. Žalovaný bol úspešný v zamietavej časti rozhodnutia o zaplatenie 139,74 EUR, čo predstavuje jeho úspech 28,83 %. Úspechu žalobcu tak prevyšuje úspech žalovaného o 42,34 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

-2- 14Csp/48/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.